

et forslag, som både er velment og fortjener opmærksomhed.

Voldtægt er noget af det mest modbydelige, et menneske kan udsættes for, og der skal både sanktioneres hårdt fra samfundets side, og samtidig skal der tages hensyn til offeret.

De færreste mennesker bliver automatisk rehabiliteret og kommer over så grusom en oplevelse som voldtægt ved at se gerningsmanden blive idømt en straf, og selv processen med at få gerningsmanden stillet til ansvar kan være en traumatisk oplevelse i sig selv.

Det er både min og Venstræs holdning, at ofre for voldtægtsforbrydelser skal have al den hjælp, det er muligt at give dem gennem hele forløbet, lige fra anmeldelsen af forbrydelsen og til afslutningen af sagen, men det er samtidig vigtigt ikke at skyde over målet, og forholdene bliver altså ikke automatisk bedre for den forurettede bare ved at give vedkommende flere rettigheder eller bruge flere økonomiske ressourcer på sagen.

Hvis vi kigger på beslutningsforslaget og tager det første punkt, punktet, der vedrører voldtægtsofres ubetingede adgang til en bistandsadvokat, vil jeg nævne, at voldtægts ofre ifølge de gældende bestemmelser i retsplejeloven allerede har mulighed for at få beskikket en bistandsadvokat. Politiet skal vejlede den forurettede om muligheden for at få beskikket en advokat, og det er min opfattelse, at denne opgave bliver udført til fulde af politiet.

Jeg synes også, at det er bemærkelsesværdigt, at oppositionen generelt er så kritisk over for de opgaver, som politiet udfører, og ikke har nogen videre tillid til, at de udfører deres opgaver med rette kompetence. Politiet har faktisk en stor erfaring i at håndtere disse her sager. Og det er oven i købet en absolut hovedregel, at ofrene får beskikket en advokat.

Vejledningen vedrørende dette sker allerede inden den første afhøring, og politiet kan oven i købet beskikke en advokat, selv om offeret ikke selv har bedt om det. For selvfølgelig er det utrolig vigtigt, at mennesker, som har været udsat for så frygteligt et overgreb, får al den hjælp og rådgivning, de har brug for.

Til punkt 2 og 3 i beslutningsforslaget vil jeg sige, at justitsministeren har anmodet Strafferetsplejeudvalget om at foretage en gennemgang af ofres processuelle retsstilling i straffesager, og med i dette arbejde er en vurdering af reglerne i retsplejeloven om adgang til at få be-

skikket en bistandsadvokat og dennes adgang også til deltagelse i retssagen.

Som forslagsstillerne bemærker, er udviklingen vedrørende ofres retsstilling i de øvrige nordiske lande ændret. Og det er også baggrunden for udvalgets arbejde. Inden arbejdet med at forbedre ofres retsstilling bliver alt for konkret, vil det være både praktisk og hensigtsmæssigt at afvente Strafferetsplejeudvalgets behandling af spørgsmålene, og det vil Venstre så henstille til at vi gør.

Vedrørende punkt 4, konfliktråd, vil jeg sige, at konfliktråd i mange tilfælde kan være et nyttigt redskab til at bearbejde et offers traume efter en forbrydelse. Det er også regeringens hensigt at videreføre ordningen i samme omfang som hidtil.

Som forslagsstillerne tidligere har været inde på, hvilket også er hele begrundelsen for forslaget, så er voldtægt en meget voldsom og indgribende forbrydelse med nogle store menneskelige konsekvenser, og at forestille sig, at et offer for en voldtægt har lyst til at snakke med sin gerningsmand om det hændte efterfølgende, er uforståeligt. Hvordan forslagsstillerne under punkt 3 i beslutningsforslaget kan foreslå, at tiltalte i en voldtægtssag skal forlade retslokalet, mens offeret afhøres, for ikke at straffe offeret endnu en gang, og så i samme ombæring være fortaler for, at parterne efterfølgende skal mødes, er endnu mere uforståeligt. Altså det er ikke til at forstå, at man på den ene side kan sige, at nu skal de ud af retslokalet, og på den anden side så skal de mødes i et konfliktråd. Det undrer jeg mig meget over.

Til punkt 5 kan jeg sige, at nedsættelse af sagsbehandlingstiden af de fleste straffesager ideelt set vil være et skridt i den rigtige retning, men voldtægtssager er ofte meget omfattende sager, hvor omfanget af prøver og efterforskningen i størsteparten af tilfældene er større end i almindelige voldssager.

Kl. 14.55

Samtidig er det også utrolig vigtigt, at voldtægtssager bliver undersøgt helt til bunds og bliver grundigt efterforsket, og derfor er det ikke hensigtsmæssigt at nedsætte sagsbehandlingstiden væsentligt. Som justitsministeren har været inde på, er der lavet en undersøgelse af sagsbehandlingstiderne, og de ser ud til at være tilfredsstillende.

Vi må også beslutte os for, hvad det er, vi går efter. Er det en hurtigere sagsbehandlingstid, eller er det, fordi vi vil have dømt gerningsmæn-